

РЕШЕНИЕ

№ 407

гр. Варна, 29.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на първи октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Десислава Г. Жекова

при участието на секретаря Мария Д. Манолова
като разгледа докладваното от Десислава Г. Жекова Търговско дело № 20213100900025 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са от **АН. Б. В.**, ЕГН *****, с постоянен адрес гр. Попово, ж.к. „****“, бл. 13, ет. 5, ап. 4, в качеството му на съдружник в ответното дружество, срещу **„ТРАНСПРО БЪЛГАРИЯ“ ООД**, ЕИК 203952217, със седалище и адрес на управление гр. Варна, р-н Приморски, ул. „Д-р Басанович“, бл. 10, ет. 16, ап. 96, обективно евентуално съединени иски, както следва:

1/ главен иск с правно основание чл.124, ал.1 ГПК за прогласяване нищожността на решенията на Общо събрание на съдружниците на „Транспро България“ ООД, обективирани в т.1 и т.2 от Протокол от 30.12.2020г., а именно решенията за търсене на отговорност от управителя АН. Б. В. на осн. чл.145 ТЗ за причинени на дружеството вреди и за назначаване на представител на дружеството за предявяване на иска и водене на образуваното във връзка с него съдебно производство и

2/ евентуален иск с правно основание чл.74 ТЗ за отмяна на решенията на Общо събрание на съдружниците на „Транспро България“ ООД, ЕИК 203952217, обективирани в т.1 и т.2 от Протокол от 30.12.2020г., а именно решенията за търсене на отговорност от управителя АН. Б. В. на осн. чл.145 ТЗ за причинени на дружеството вреди и за назначаване на представител на дружеството за предявяване на иска и водене на образуваното във връзка с него съдебно производство.

Ищецът твърди, че с решение от 29.02.2016г., обективирано в протокол от учредително събрание от същата дата, съставен от него и от Неделина Иванова Саръчева, било учредено дружество с ограничена отговорност „Транспро България“ ООД, ЕИК 203952217, чиято дейност се състояла в

извършването на товарни превози. Двата учредители били избрани за управители на дружеството, а капиталът бил разпределен поравно между тях. На 15.12.2020г. на ищеца била връчена покана, изпратена от Неделина Саръчева, в качеството ѝ на управител, с която бил уведомен за насрочено Общо събрание на съдружниците на 30.12.2020г. с дневен ред: по т.1 - приемане на решение за търсене на отговорност от управителя АН. Б. В. на осн. чл.145 ТЗ за причинени на дружеството вреди – продажба на собствени на дружеството товарни автомобили на цена много под реалната им стойност, като по този начин дружеството било лишено от възможност да упражнява търговската си дейност, а също и установени липси от банковата сметка на дружеството, кандидатстване и сключване на договор по проект по Европейски програми за финансиране и пропуснати ползи, вследствие продажбата на всички товарни автомобили на дружеството, поради което то било неспособно да изпълнява договорните си задължения към клиенти, както и цялостната си търговска дейност; по т.2 - избор на представител на дружеството, който да предяви иска за търсене на отговорност от управителя АН. Б. В. и да води образуваното в тази връзка съдебно производство. Ищецът поддържа, че при проведеното на 30.12.2020г. ОС на „Транспро България“ ООД заседание липсва необходимото мнозинство за вземане на визираните в дневния ред решения, а именно повече от $\frac{1}{2}$ от капитала, а в дружествения договор не е предвидено друго. Посочва, че тъй като в настоящия случай само единият от съдружниците, притежаващ 50% от капитала, е гласувал „за“, а другият, притежаващ останалите 50% „против“, то липсва мнозинство и решенията следва да се смятат за невзети /нищожни/. Въпреки това, в протокола от ОС било записано, че решенията са взети с позоваване на разпоредбата на чл.229 ТЗ. Ищецът настоява, че тази разпоредба не намира приложение в настоящия случай и не касае уредбата на ООД, а само тази на АД, като за ООД е предвидена изрична хипотеза в чл.137, ал.3 ТЗ, която в случая не е приложима. Излага твърдения, че в отправената писмена покана за свикване на ОС на съдружниците липсва конкретно отразяване на въпросите, които ще се разискват, като точките от дневния ред не са били конкретизирани и при провеждането на ОС. Излага, че действията/бездействията, които се твърди, че е извършил във вреда на дружеството и съответно размера на тези вреди, не са конкретизирани. В случай, че е налице вреда, следвало да се посочи как точно е реализирана, какви са конкретните действия/бездействия на управителя, които са довели да настъпването ѝ. Това възпрепятствало възможността на съдружниците да преценят какъв би бил евентуалният резултат от воденето на такъв иск – дали би бил основателен и доколко воденето му би било в интерес на дружеството. Навежда доводи, че ищецът в качеството му на управител, не е извършил действия, с които да е причинил вреди на ответното дружество, поради което не са били налице основания и предпоставки за вземане на решения от ОС на дружеството за предявяване на иск по чл. 145 ТЗ срещу управителя и съответно за назначаване на представител за водене на токова дело. Поради изложеното, моли взетите решения на ОС на съдружниците на „Транспро България“ ООД да бъдат прогласени за нищожни, в евентуалност отменени като незаконосъобразни. Претендира и сторените по делото разноски. В открито съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител, поддържа предявените искове и претендира сторените по делото разноски.

В срока по чл.367 ГПК, **ответникът „ТРАНСПРО БЪЛГАРИЯ“ ООД,**

редовно уведомен, **не е депозирал отговор на исковата молба**. В открито съдебно заседание дружеството не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид събраните и проверени по делото доказателства в тяхната съвкупност и приложимата законова уредба, прие за установено **от фактическа страна**:

Съобразно приет по делото протокол от учредително събрание на „Транспро България“ ООД от 29.02.2016г. /л.15 и 16/, дружеството е учредено от съдружниците АН. Б. В. и Неделина Иванова Саръчева, при 50% дялово участие от стойността на капитала за всеки от съдружниците. Дружеството се управлява и представлява заедно и поотделно от двамата управители АН. Б. В. и Неделина Иванова Саръчева.

Приобщен е дружественият договор на „Транспро България“ ООД /л.17-24/.

С телепоща, изпратена на 14.12.2020г. от Неделина Иванова Саръчева, до АН. Б. В., управителят Неделина Иванова Саръчева е уведомила другия съдружник, че свиква Общо събрание на съдружниците на 30.12.2020г. от 18:00 часа на посочен в поканата адрес и при посочения в исковата молба дневен ред /л.25/.

Приет по делото е и протокол от проведено заседание на общото събрание на съдружниците в „Транспро България“ ООД на 30.12.2020г. /л.27-35/, в който е отразено, че на събранието са присъствали и двамата съдружници. Събранието е проведено по обявения дневен ред. По т.1 и т.2 е отразено, че на основание чл.229 ТЗ гласът на съдружника АН. Б. В. не следва да бъде зачетен и е протоколирано вземане на атакуваните в настоящото производство решения.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните **правни изводи**:

В исковата молба ищецът твърди и поддържа, че процедурата по вземане на атакуваните решения на общото събрание на съдружниците е опорочена до степен, че тези решения са невзети и поради това нищожни. При тези твърдения, настоящият съдебен състав намира, че искът за установяване нищожността на решенията на база въведените твърдения се явява допустим. Разгледан по същество, същият се явява неоснователен, по следните съображения:

С Тълкувателно решение №1 от 06.12.2002г. по тълк.д. № 1/2002г., ОСГК на ВКС, е разяснено, че спецификата на ТЗ влага самостоятелно съдържание в характеристикните белези на нищожните (недействителните) решения на ОС на търговските дружества спрямо общите основания за нищожност на сделките по ЗЗД. Указано е, че нищожно е липсващото (невзето) решение на ОС, което, обаче, е отразено като съществуващо в протокола на ОС или в протоколната книга на дружеството, а също така и ако е вписано в търговския регистър. Нищожни са решенията, които ТЗ изрично квалифицира като такива, както и решението на ОС, което е извън пределите на неговата и на другите органи на търговското дружество компетентност, определена от закона и учредителния акт. Посочено е изрично в

тълкувателния акт, че когато са опорочени процедурата по свикване на ОС, редът и кворумът за приемане на решения (процесуална незаконосъобразност), или противоречат на императивни разпоредби на учредителния акт и закона, те са незаконосъобразни, т.е. отменяеми, но не и нищожни. Респективно, наведените от ищеца пороци на процедурата по свикване на ОС, и/или липсата на необходимото мнозинство за вземане на решенията, не могат да обосноват краен извод по същество за нищожност на взетите решения. На наведените от ищеца основания решенията не са нищожни, поради което и предявеният главен иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

С оглед извода за неоснователност на иска по чл.124 ГПК, е налице събдяване на вътрешнопроцесуалното условие за произнасяне по предявения иск за отмяна на решенията, като незаконосъобразни.

Съобразно чл.74, ал.1 ТЗ, решението на общото събрание на дружеството може да бъде отменено по иск на съдружник, когато то противоречи на повелителните норми на закона или на учредителния договор, съответно на устава на дружеството. При произнасянето си, съдът дължи проверка само на наведените от ищеца основания за отмяна на решенията на общото събрание, които са релевирани в срока по чл.74, ал.2 ТЗ.

Първото и основно въведено от ищеца оплакване за незаконосъобразност на взетите решения, касае възможността съдружник, който е и управител, да участва в гласуването за приемане на решение на общото събрание, което е в конфликт с неговите интереси, и приложима ли е по аналогия разпоредбата на чл.229 ТЗ по отношение на ООД, доколкото последната е част от правната уредба на АД, а аналогична норма за ООД липсва.

При съобразяване разясненията в актуалната практика на ВКС /Определение №188 от 15.04.2019г. на ВКС по т.д. №2797/2018г., I т.о./, настоящият състав намира, че не е налице непълнота, или неяснота в уредбата на ООД по отношение необходимите мнозинства за вземане на решения на ОСС, включително и за тези по чл.137, т.8 ТЗ. Не е налице непълнота или неяснота и относно въпроса в кои случаи гласът на съдружник не се взема предвид при изчисляване на мнозинството, като в чл.137, ал.3 ТЗ е предвидено такова ограничение само за изключвания съдружник /в този смисъл е и Решение №302/19.05.2021г. по т.д. № 20211001000253 по описа за 2021г. на Апелативен съд – София/. Законодателят в чл.137, ал.3, изр. посл. ТЗ изрично е регламентирал и че мнозинството за вземане на решенията по т. 8 е повече от 1/2 от капитала, доколкото не е предвидено друго в дружествения договор. Възможността гласовете на съдружник да не бъдат зачетени при формиране на мнозинството е налице само когато е изрично предвидена в закона или в дружествения договор, но не и чрез прилагане на закона по аналогия, доколкото правото на глас е едно от основните и най-съществени членствени права и не може да бъде ограничавано без наличието на изрична законова разпоредба или изрична уговорка на учредителите в дружествения договор. Правната същност на ООД и АД като отделни правноорганизационни форми е твърде различна, за да може да се запълват празноти в уредбата на едното дружество, чрез прилагането на разпоредба, която урежда въпроси, касаещи другото. И това тълкувание е приложимо

принципно, независимо от начина на разпределение на дяловете от дружеството с ограничена отговорност.

Няма пречка в дружествения договор да бъде установена забрана за гласуване на съдружниците в случаи, в които интересите на отделния съдружник са в противоречие с интересите на дружеството. В настоящия случай, в дружествения договор не е предвидено различно мнозинство, а е възпроизведено законовото предписание, като в чл.28, ал.3 от дружествения договор е уредено този вид решения да се вземат с мнозинство повече от $\frac{1}{2}$ от капитала.

С оглед гореизложеното и предвид липсата на противна уговорка в процесния дружествен договор, приложение относно необходимото мнозинство за вземане на решение на ОС по чл.137, ал.1, т.8 ТЗ следва да намери чл.137, ал.3, изр. посл. ТЗ – повече от $\frac{1}{2}$ от капитала. След като капиталът на „Транспро България“ ООД е разделен на две равни части – по $\frac{1}{2}$ за всеки от двамата съдружници, гласовете само на съдружника Неделина Саръчева са недостатъчни за вземане на оспорените решения, при което липсва необходимото мнозинство. Това обуславя извод, че атакуваните в настоящото производство решения на общото събрание на „Транспро България“ ООД са в противоречие както с Търговския закон, така и с дружествения договор и подлежат на отмяна по иска на съдружника на основание чл.74 ТЗ.

Второто наведено от ищеца основание касае поддържана процесуална незаконосъобразност, а именно че в поканата за свикване на общо събрание липсва конкретно отразяване на въпросите, които ще бъдат разисквани. Този довод настоящият съдебен състав намира за неоснователен, тъй като липсват данни за противоречие с чл.139 ТЗ, или с дружествения договор. Спазен е срокът за покана от най-малко 7 дни преди събранието, при посочване в нея на пълния дневен ред на събранието.

По наведените в исковата молба твърдения, касаещи въпросите по същество за наличието, или липсата на основания за търсене на отговорност от управителя-ищец, както и дали в действителност със своите действия последният е причинил вреди на дружеството, съдът не дължи произнасяне. Тези въпроси касаят целесъобразността на взетите решения, а не съответствието им с повелителните разпоредби на закона и на учредителния договор и не са част от проверката по реда на чл. 74 ТЗ.

Изложените мотиви налагат извод за основателност на предявения евентуален иск, поради което същият следва да бъде уважен и процесните решения да бъдат отменени.

По разноските в процеса:

На основание чл.78, ал.1 ГПК, с оглед своевременно отправеното искане и представените доказателства, ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати на ищеца сторените в производството разноски в общ размер от 760лв., от които 160лв. заплатена държавна такса и 600лв. адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от АН. Б. В., ЕГН *****, с постоянен адрес гр. Попово, ж.к. „****“, бл. 13, ет. 5, ап.4, **срещу** „ТРАНСПРО БЪЛГАРИЯ“ ООД, ЕИК 203952217, със седалище и адрес на управление гр. Варна, р-н Приморски, ул. „Д-р Басанович“, бл. 10, ет. 16, ап. 96, **главен иск с правно основание чл.124, ал.1 ГПК** за прогласяване нищожността на решенията на Общо събрание на съдружниците в „ТРАНСПРО БЪЛГАРИЯ“ ООД, обективирани в точки 1 и 2 от Протокол от 30.12.2020г., а именно за търсене на отговорност от управителя АН. Б. В. на осн. чл.145 ТЗ, за причинени на дружеството вреди и за назначаване на представител на дружеството за предявяване на иска и за водене на образуваното във връзка с иска производство.

ОТМЕНЯ по предявения от АН. Б. В., ЕГН *****, с постоянен адрес гр. Попово, ж.к. „****“, бл. 13, ет. 5, ап.4, евентуален иск срещу „ТРАНСПРО БЪЛГАРИЯ“ ООД, ЕИК 203952217, със седалище и адрес на управление гр. Варна, р-н Приморски, ул. „Д-р Басанович“, бл. 10, ет. 16, ап. 96, решенията на Общо събрание на съдружниците в „ТРАНСПРО БЪЛГАРИЯ“ ООД, проведено на 30.12.2020г., обективирани в т.1 и т.2 от протокола за Общо събрание на съдружниците, а именно за търсене на отговорност от управителя АН. Б. В. на осн. чл.145 ТЗ за причинени на дружеството вреди и за назначаване на представител на дружеството за предявяване на иска и за водене на образуваното във връзка с иска производство, **на основание чл. 74 ТЗ**.

ОСЪЖДА „ТРАНСПРО БЪЛГАРИЯ“ ООД , ЕИК 203952217, със седалище и адрес на управление гр. Варна, р-н Приморски, ул. „Д-р Басанович“, бл. 10, ет. 16, ап. 96, **да заплати на АН. Б. В., ЕГН *****, с постоянен адрес гр. Попово, ж.к. „****“, бл. 13, ет. 5, ап. 4 сумата 760 лв.** (седемстотин и шестдесет лева), представляваща сторени по делото разноси, на основание чл.78, ал.1 ГПК.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд - Варна в двуседмичен срок от съобщаването му.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____